

[Aksel Larsen.]

Hr. Rager — saa tidt har angrebet os for, nemlig for at stille Agitationsforslag her i Folketinget.

Det, jeg her siger, betyder naturligvis ikke, at vi anser disse Lovforslag for at være gode. Nej, vi anser dem end ikke for at være synderlig velegnede som Agitationsforslag, og vi anser dem stort set for ikke at være i Overensstemmelse med Arbejderklassens Interesser og vil derfor gaa imod dem.

Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen var i sin Begrundelse af sit Partis Villie overfor Lovforslaget om Tilskud ved Merbeskæftigelse inde paa at trække en Række Paralleller, saaledes som det ogsaa gøres i Bemærkningerne til Lovforslaget, og han gik endogsaa saa langt, at han for rigtigt at anbefale Lovforslaget sagde, at det var bygget paa de samme Principper som forskellige af Brünings Nødfordringer i Tyskland. Jeg tror, det er en meget vovelig Parallel at trække; det viser bedst, hvor langt Socialdemokratiet er ved at komme ud, naar det skal gribe til tyske Nødfordringer for at finde noget at anbefale sine Lovforslag med.

Men der var et Par Paralleller, vi savnede i det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansens Anbefaling, f. Eks. det, som hans Partis Hovedorgan beskæftiger sig saa meget med i Dag, nemlig Kastrup Glasværk. Her er virkelig en Virksomhed, som har faaet Tilskud til sin Drift. Det er et Aars Tid eller maaske lidt mere siden, at Tolden paa Glasvarer blev forhøjet, fordi den danske Glasindustri ikke kunde klare sig, det var ubetinget nødvendigt, ellers krakkede den, Arbejdet maatte holdes i Gang, Arbejdsløsheden maatte ikke forøges, og jeg ved saamænd ikke alle de Argumenter, man den Gang fremførte til Forsvar for, at netop disse Toldsatser maatte forhøjes. Jeg har før nævnt det ved en Debat her i Tinget, at Toldbeskyttelsen heller ikke fra det Synspunkt paa nogen som helst Maade var retfærdiggjort, fordi Glasværkerne gik storartet, de klarede sig glimrende i Konkurrencen, og det viste sig, at det Tilskud, de fik her gennem den Toldforhøjelse, kun har bevirket et større Overskud, større Afskrivninger, større Henlæggelse, mere Tantième og større Udbetalinger til Aktionærerne.

Og det Forslag til Lov om Tilskud til Merbeskæftigelse, der foreligger her, det kan komme til at virke nøjagtigt i samme Retning. Der findes i Lovforslaget ingen som helst Garanti for, at det kommer Arbejderne til gode, det er højst muligt, at det vil

komme Arbejdskøberne til gode i Stedet for Arbejderne, navnlig eftersom der intet som helst nærmere staar om, hvorledes disse Kontrolforanstaltninger skal være. Jeg ved, at noget saadant ikke kan gennemføres i det nuværende Samfund, men skulde der være Mening i nogen som helst Kontrol med Virksomhederne, saa maatte man naturligvis lade Arbejderne have fornødent Indseende med deres Regnskab, Drift o. s. v. og have Lejlighed til afgørende at udtale sig om, hvorvidt det nu ogsaa er nødvendigt, for at holde Virksomhederne i Gang, at give Tilskud... (*Socialministeren* [Steincke]: Det er der ikke Tale om)... Nej, det er der ikke Tale om her i Lovforslaget... (*Socialministeren* [Steincke]: Der er Tale om Merbeskæftigelse!). Ja, der er Tale om Merbeskæftigelse, bygget paa de Oplysninger, som man faar fra de paagældende industrielle Virksomheder. Med andre Ord, der er Tale om, at man skal sikre de paagældende Virksomheders Indehavere, det være sig Fabrikker eller Aktieselskaber eller hvad det er, at de skal kunne holde deres Produktion i Gang, eventuelt udvide den, med Sikkerhed for en vis Mindsteprocent af deres Penge, og det skal Staten give Tilskud til.

Det er en Politik, som det kommunistiske Parti under ingen Omstændigheder kan understøtte, en Politik, der ikke er i Arbejderklassens Interesse, en Politik, som ganske vist har sine Paralleller, netop f. Eks. i Sukkerordningen og Kartoffelmelsordningen, men Paralleller, som er af en temmelig uhyggelig Art, idet de viser, hvorledes man, for at sikre disse Aktionærer Udbytte eller for at sikre disse Virksomheders Drift, fordyrer de paagældende Livsfornødenheder. Nogen maa jo betale de Penge, der skal bruges hertil, og vi ved godt, fra hvilket Omraade Staten henter de fleste af de Penge, den skal bruge.

Lovforslaget om midlertidig Indførelse af 40 Timers Arbejdsugen kunde godt opfattes som en ilde anbragt Vittighed; for hvis der var alvorlig Mening i dette, at man vilde have gennemført en 40 Timers Arbejdsuge, saa vilde Regeringen jo have skyndt sig at foranledige, at det Forslag, Kommunistisk Parti har anmeldt her i Tinget for en Maaned siden og har forelagt i Tinget for 14 Dage siden, var kommet til Behandling.

Det er ganske vist ikke et Forslag af samme Art som dette, der siger, at det forhaandenværende Arbejde og de forhaandenværende Lønninger i en Række Virksomheder skal fordeles, men det er et Forslag, som siger, at 40 Timers Ugen